

©CBtíe la Ciutat

LA VTLA MORTA.

- Perqué estimo la Ciutat vull parlarlos de sas diversificacions. A vosaltres cal sentirne parlar íorsa de cucstions ctuUulanas. Olot es una vila de niontanya en iots sos aspectes y tot vostre orgull es el de conservar típicas costixms anlig;as. Teniu un pobre tresor arlístich per mostrar als; ulls escorcolladors de las cosas exquisidas. Y si 'n poschiu algiin, l'estotxéu amagantlo y ha de visitarse ab las cerimonias restrictivas d'un santuari. L'única riquesa vostre es el brollármelas fonts y la verdor del paisatge. Las casas, els carrers, las íí^lesias vos tenen tancats en una pétrea cintura Inmovilisadora de vostres actes. Olot nie sembla una antiga població mitjerval; sense murallas es tan inexpu^nable per el foraster com si unas torras de ,e:tierra fossin més enlayradas qu'els raquttíchs campanars dol Tura y Sant Esteve. Vostra única qualitat es aquesta: consevar el caliu d'unas cendras volcánicas, procurant que las ñamas no se esborrin pahorosas, llengoteijantas. Olot la vila morta entre la Natura viva.

Es aquesta la vísió qu* el recort evoca com un espectacle dolorós, Podría escriurer unas páginas ab las emocions somortas que Olot m' ha ofert en tots sos aspectes. JO| escriuria una novela ab els tipos humans que tots coneixerían. Homes y donas viurian una vida que *s la vostra y tot r argument el de la vostra monotonía. Hora per hora descriuria l'esterilitat de vostres días y la sonaniosa inacció *de* vostres nits.

Una guspira passaria pel cel y donaría V ilusió d^ una esperansa. Seria una iniciativa agonitzant entre V indiferen-